

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

داکتر محمد کریم فارغی- استراليا
۱۵ می ۲۰۲۱

داکتر محمد کریم فارغی

تفاوت بین اسرائیل و طالبان چیست؟؟

آنچه از خشونت و وحشت جنگ در کشور من طی بیشتر از چهل سال می گذرد با آنچه در فلسطین می گذرد، هیچ تفاوتی ندارد. مردم فلسطین با دشمن بی رحم و تاریخی مسلمانان یعنی صهیونیسم مواجه هستند، مردم ما با دشمنی با عین اوصاف ولی زیر نام مسلمان مواجه اند یعنی پاکستان. این کشور از بدو پیدایش دستوری به جز ایجاد تنش و بی ثباتی در منطقه نداشته است، عیناً به سان اسرائیل که هدف از تشکیل آن ایجاد بی ثباتی در شرق میانه و حمله بالای منابع و منافع کشور های همسایه است .

مردم پاکستان خود از موجودیت یک سرطان خبیثه رنج می برند که هم منابع طبیعی و هم عواید ملی شان را به تاراج می برد. فوج و "آی. اس. آی." پاکستان حیثیت دانه خبیثه را دارد که نه تنها اصلاح نمی گردد بلکه ملت آنکشور را به

طرف فقر، وحشت و جنایت شوق می دهد. فوج پاکستان برای توجیه موقوفش در آنکشور ملت آنکشور را گاهی از هندوستان می ترساند و گاهی هم به نام دفاع از دین در افغانستان به نابودی می کشاند.

مراعات اخلاق در سیاست و انگیزه های ذهنی برای یک کشور قیمت گزافی را مواجه می سازد. قرار حکایت بزرگان فامیل که همواره در سیاست های کشور دخیل بوده اند، در زمانی که هنوز پاکستان شرقی از بدنه پاکستان به نام "بنگله دیش" جدا نشده بود، هندوستان و اتحاد جماهیر شوروی وقت از حکومت افغانستان تقاضا نمودند که برای تثبیت ادعای ارضی کشور ما بالای پشتونستان و بلوچستان، شامل یک توافق مشترک نظامی شوند و فعالیت ها و مانور های مشابه سیاسی و نظامی انجام دهند. اعلیحضرت محمد ظاهر در ظاهر با آنها موافقت نشان داد ولی وقتی جدیت آن دو کشور را در اجرای عملیات نظامی احساس کرد، راه اغفال و بی اعتنائی در پیش گرفت، مدت چهل روز را به نام مریضی چشم در ایتالیا به سر باد تا مگر در موقع تصمیم گیری حضور نداشته باشد. هندوستان با حوصله مندی تصمیم حمله بر پاکستان را به برگشت شاه به کشور به تعویق انداخت، ولی وقتی شاه به کابل برگشت دوباره با او در تماس شدند و تصمیمش را جویا شدند، شاه با کرکتر منحصر به خودش که از جنگ و خونریزی می هراسید، در عمل انجام شده خود را یافت و ناگزیر اظهار کرد، پاکستان یک کشور اسلامی است، اگر توسط یک کشور غیر مسلمان مورد حمله قرار می گیرد ما من حیث یک کشور مسلمان اخلاقاً خود را ملزم به حمله مشابه بالای آن نمی بینیم زیرا از جانب جامعه اسلامی در جهان مورد ملامت قرار خواهیم گرفت.

این اظهارات به قیمت خاتمه سلطنت تمام شد زیرا شوروی وقت دیگر تحمل ادامه سلطنت او را نداشت لذا شاه با توافق با سردار محمد داوود، برای ادامه حکومت در خانواده اش، حاضر به ترک وطن شد. سردار محمد داوود برای جلب حمایت شوروی خود را با افکار چپی آراسته کرد و گروپ های چپی مورد حمایت شوروی را مورد حمایت قرار داد، ولی او اینکار را فقط به خاطر یک مانور سیاسی انجام داده بود ..

به هر حال اشتباه شاه وقت و ملاحظات اخلاقی و انسانی او قیمت گزافی را به مردم ما مواجه ساخت و امروز پاکستان یا اسرائیل منطقه مانند یک اژدهای زخمی و یا یک سگ دیوانه هر افغان را مورد گزیدن قرار می دهد و با طبیعت و جغرافیای ما در جنگ تباه کن قرار گرفته است..